

Tirsdag 29 august var vi tre som dro av gårde for å representere April Arkitekter AS på den første arkitektur- og urbanismebiennalen i Seoul. Det var mildt sagt spenning i luften da vi mellomlandet i Dubai på vei fra Oslo til Seoul, og Kim Jong-un hadde skutt et missil over Japan. Skulle vi velge å snu i tide? Videre dro vi, og mens vi kjørte gjennom et fremmed bylandskap fylt med uforståelige farger og tegn, forberedte vi oss på et tett program i de neste fire dagene.

Etter noe kimchi og god nattesøvn dro vi til åpningsarrangementet i Donuimun Museum Village, en av Biennalens hovedutstillinger, en liten landsby midt i Seoul. Deretter gikk ferden videre ut av byen hvor vi betraktet mystiske vakre landskap bak piggrådgerder og vaktårn; dette var Nord-Koreas ugjennomtrengelige grense. Målet var Paju Book City – en by som ble bygget opp rundt alt som vedgår bøker: bokutgivelser, forlag, printing workshops, bokkunstverk etc – hver bygning ført i pennen av stjernearkitekter. Alt var som et eventyr, ikke minst for bokdesigneren blant oss. Dette var en høyst relevant tur for gruppen, da vår bok "Scarcity in Excess– the Built Environment and the Economic Crisis in Iceland" jo var hele grunnen til at vi var invitert til å bidra med en installasjon på Biennalen i Seoul.

Neste dag var vi til stede ved kurator Hyungmin Pais omvisning av by-utstillingen på Dongdaemun Design Plaza (DDP) for deltakerne, før utstillingsåpning. Vår installasjon, om den varme kildes plass i islandsk urban debattkultur, var plassert i hjertet av utstillingen og fungerte som et samlingspunkt og auditorium for forelesninger i rommet - midt blant installasjoner om urbane fenomener over hele kloden. Som vi satt i vår egen «Heitum Potti» skrudde vi på telefonen og betraktet den eskalerende ordkrigen mellom Trump og Kim. Etterpå fulgte seminarer om Biennalens tema – byer og deres grunnleggende ressurser. En innføring i koreansk arkitekturhistorie reflekterte sammenhengen mellom byens utvikling og arkitektur og den svært spente politiske situasjonen på Koreahalvøya.

Neste dag var selve åpningsseremonien, samt visitt til diverse historiske steder i Seoul. Siste dagen deltok vi på en organisert tur i regi av bystyret for å oppleve Seouls mest interessante urbane transformasjoner de siste årene. Da opplevde vi blant annet en bro som tidligere var motorvei men som nå hadde blitt transformert til en botanisk hage, og en 11 kilometer lang ny bekk igjennom byens gater. Høydepunktet var transformasjon av byarkitekt Kim Swoo Geuns 1,2 km lange megastruktur fra sekstitallet, Sewoon Sangga, som nå skulle fornyes som et senter for innovasjon. Her formes et miljø hvor Seouls utdaterte arv som ledende elektronikkby gjenbrukes, transformeres og videreutvikles til noe helt nytt.

På bussen tilbake til flyplassen spilte en instruksvideo på en skjerm, om og om igjen - om hvordan man pakket en ryggsekk som man skulle ha stående ved ytterdøra for å raske med seg på veien ned til tilfluktsrommet i tilfelle krig. Når vi landet i Dubai igjen fikk vi vite at det hadde vært enda en prøvesprengning – en hydrogenbombe var detonert under Nord-Koreansk jord mens vi var i luften. Etter seks intense dager følte vi oss uendelig heldige som fikk muligheten til å oppleve alt dette og attpåtil ha en mulighet til å reise hjem til trygge forhold.